

КОНФЕДЕРАЦИЯ
НА НЕЗАВИСИМИТЕ СИНДИКАТИ
В БЪЛГАРИЯ

София, 1040
пл. „Македония“ 1
тел.: 86 61, факс: 988 59 69

№

..... 199 г.

С Т А Н О В И Щ Е

на Конфедерацията на независимите синдикати
в България

По Конституционно дело
№ 10/98 г., образувано по
искане на Гл.прокурор

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Конфедерацията на независимите синдикати в България, в качеството си на заинтересована страна по горното дело, конституирана с Ваше определение на закрито заседание от 26 март 98 г., изразява следното становище:

Подкрепяме искането на Главния прокурор за обявяване на противоконституционността на чл. 360, ал.2 от Кодекса на труда (ДВ,бр.2/96г.), както и предходни редакции на тази разпоредба, която отнема правото на "отговорни държавни служители" да оспорват пред съдилищата спорове относно освобождаването им.

Приемаме като обосновани, законосъобразни и мотивирани съображенията, изложени в искането на Главния прокурор. Тези мотиви кореспондират напълно с чл.6, ал.2, чл.48, и чл.56,ал.1 от Конституцията, Съображенията ни в тази насока са следните:

1. В чл.46 от основния закон е записано, че "Гражданите имат право на труд. Държавата се грижи за създаване на условия за това право."

2.

В систематичен план правото на труд попада сред основните права на гражданите и задължение на държавата е да го гарантира и да създава реални условия за неговото упражняване. Недопустимо е с какъвто и да е нормативен акт да бъде ограничавано това основно конституционно право. Съгласно чл.16 от Конституцията "Трудът се гарантира и защитава от закона", което означава, че и законът не може да стои срещу труда и срещу закрилата при трудови спорове.

2. С чл.360, ал.2 от КТ е въведено ограничение, което е в пълно противоречие с чл.56, ал.1 от Конституцията, която прогласява основното право на гражданите на защита, когато са нарушени или застрашени техни права или законни интереси.

Стриктното тълкуване на чл.360, ал.2 от КТ в действащата му редакция и във връзка с чл.56, ал.1 от Конституцията би означавало, че по отношение на "отговорни държавни служители" не би било възможно да се стигне до нарушаване на права, или да се застрашават интереси от страна на държавния работодател. И поради това да им се отказва съдебна защита би означавало да се допусне такава прецизност от страна на държавата, която да доведе до трудови правоотношения без спорове.

Подобни абсурдни разсъждения не намират опора в действащото законодателство и са в дисхармония с чл.6 от Конституцията, която недопуска ограничение на правата на гражданите, основани на лично или обществено положение и др.

3. Атакуваната разпоредба на чл.360, ал.2 от КТ не съответства на чл.15 от Закона за нормативните актове, който изисква нормативен акт да не противоречи на Конституцията, а също и на други нормативни актове от по-висока степен (конвенции, международни спогодби и др.) Нормата на чл.360, ал.2 от КТ противоречи на чл.1 от Конвенция № 111 относно дискриминацията в областта на труда и професиите (обн. ДВ, бр.35 от 95 г.).

При оформяне на Вашето окончателно решение по искането на Главния прокурор, моля да имате предвид и следната непрецизна терминология, която не намира дефиниране в § 1 от Допълнителни разпоредби на Кодекса на труда. В чл. 360, ал.2 се говори за

3.

"отговорни" държавни служители и за "освобождаване" (вероятно се има предвид прекратяване на трудово правоотношение), което не се разглежда от съдилищата. По аргумент за по-силното основание би следвало да се допусне, че има и "безотговорни" служители. Тази несъстоятелна логика показва, че безотговорните служители ще могат да обжалват по съдебен ред, а другите - не, включително им е отнета възможността да се обърнат към Европейските правораздавателни органи, защото не са извървяли българската съдебна процедура, каквато има, но им е отказана със закон,